

מסעות

נצחון החובבים

מסעה של מחזיקת הגביע הישי ראלי לכדורגל, הפועל פתח תקוה, נפתח בסוף השבוע החולף כמשחק בכורה בוינה, נגד הקבוצה האוסטרית "ווקר". על המשחק שהסיימתיים בניצחון הישראליים בתוצאה 3:2, כותבת כתבת "העולם הזה" בוינה, אביבה סטן:

בואה של קבוצת הפועל פתח תקוה לוינה החל במזל רע. אמנם כבר שבוע לפני כן בישרו כל העיתונים המקומיים על בואה של נבחרת ישראל בפעם הראשונה לוינה. אולם משהגיע מטוס הקבוצה לא בא איש מאנשי הצירות הישראלית לקבל את פניה. היתרים שבאו היו כדורגלני הקבוצה המארחת ווקר, שהיא אחת מארבע קבוצות הכדורגל הראשונות של אוסטריה ושמה הולך לפניו בכל אירופה.

הצטדקו אחרי כן אנשי הצירות: "לא ידענו בדיוק מתי יגיעו". אולם היתה זו טענה מבוטלת, שכן די היה להרים את שפופרת הסלפון ולשאלו מתי יגיע המטוס.

איצטדיון הוהנהורסה (המצפה הגבוה) הוינאי היה מלא עד אפס מקום. איש מנבחרת הפועל ואיש מחסידיה לא חלם על אפשרות של נצחון. "יהיה טוב אם לא ידפקו לנו יותר מדי גולים", אמר מנחם הלר, ראש הקבוצה, רגעים מספר לפני המשחק, כשהוא חיוך ורגש כולו. כאשר החל המשחק, לתשואות הקהל, גדמה היה כי אכן יהיה זה מול אם הקבוצה הישראלית תצא בכבוד.

האוסטרים, בטוחים בעליונותם, השתלטו מיד על המגרש וכבר בדקה השביעית הצליח החלוץ ונגר להבקיע את השער הישראלי. היו עוד כמה התקפות מוצלחות של האוסטרים, שנכשלו רק הודות למשחקו הפנטסטי של שוער הפועל, יעקב ויסקר. הוא זכה מדי פעם לתשואות הקהל, כן היהודי והן הגויים. "יש לכם בחורים כאן רבים בישראל", פנה אלי אוסטרי באי בימים, "אי אפשר להאמין שאלו הם היהודים".

היהודים יצאו מעוררים. אחרי רבע השעה הראשון, כבר התאוששו אנשי הפועל ועברו להתקפה. היהודים הוינאים ממש יצאו מעוררים, הם פרצו בקריאות עידוד, גם כשלא היה כל צורך בכך. מרגע לרגע היה ברור יותר כי הכדורגלנים הישראליים עולים על האוסטרים לא רק בריוותם, מרצם והמירותם, אלא אפילו מבחינה טכנית עלו החובבים של ישראל על המקצוענים האוסטרים. על האוסטרים היה למסור שמונה מסירות כדי להגיע לשער, מיבצע שדרש מהישראלים רק שלוש מסירות.

אף על פי כן נשארה המחצית הראשונה ללא שינוי תוצאות. רק בדקה 48 הצליח עטאר להבקיע את השער האוסטרי. הי מחצית בקלה גברה. שיטת המשחק האנגלית של המלכסים הפתיעה את האוסטרים. עשר דקות אחרי השער הראשון, הצליח בועז קאופמן להשיג שער יתרון. אולם ונגר השווה מיד ל-2:2.

64 דקות לאחר תחילת המשחק הורה השופט על מכת 11 מפוקפקת, לטובת האוסטרים. הקהל יצא ממש מכליו. שריקות בוז ונסופי ידיים ציינו את מחאתו. אולם לא היה כל מקום לדאגה. ויסקר עצר את הבקיעה המסוכנת; הפעם גמשכו התשואות כשתי דקות רצופות.

בדקה 75 השיג סטלמן את שער הי נצחון בירה נהדרת, והאוסטרים גילו מידה נאה של אויסקיביות; הם שרקו לשחקניהם ובזו להם בקולי קולות. כעבור חמש דקות — שוב הפתעה; נהרי הבקיע שוב את שער האוסטרים. הקהל הרע, אולם השופט פסל את השער בטענת נבדל. מחאת הקהל לא הועילה.

הבחורות עסקו בציר. למחרת הי משחק הקדישה העתונות המקומית מאמרים נוגשים למשחק. כולם כאחד שיבחו את הטכניקה הזריזות ואת המשחק ההוגן של הישראלים. בקע עתון אחד: "חובבים יש" ראליים מנצחים את המקצוענים שלנו!" טען עתון שני: "בכל אוסטריה אין כדורגל לך כמו ויסקר". גם ברחוב היתה התענינות והתפעלות.

פריצת יחיד מצע כדורגל הפועל פתח תקוה בועז קאופמן, לעבר שער ווקר האוסטרי, כשהוא משאיר אחריו את שוער האוסטרים ומיננס שרועים על הארץ ומתקוטע לעבר השער האוסטרי, לקול התשואות של היהודים בקהל, להבקעת השער השני.

זה הוציא בקבוקי משקה ואמר לנו לשות. אני בדרך כלל לא שותה, אבל אני עושה מה שעושה ליה במצב רוח מרומם, העביר או החובל היה במצב רוח מרומם, התפכח תנו לחאים יותר טובים. כשהיא התפכח היה כבר מאוחר, כי כולנו כבר העברנו את החפצים.

לפני שהספקנו להגיע לקפריסין כבר קיב לו חלק מהחברה מחלת ים. למולנו נסעה איתנו באונייה נבחרת הכדורסל של החרי שיפאילמים, שנסעה לאילימפיאדה השקטה במילנו, ומרוב המאמצים שלנו לדבר איתם שכתנו בכלל שצריך להקיא.

בקפריסין ירדנו לכמה שעות. הצעירים שלא היו אף פעם בחוץ לארץ שוב התחילו לעשות צרות. הם רצו לראות הכל ולקנות הכל. הפחדנו איתם, ואמרנו שבקפריסין כל ישראל הוא טירוריסט וטירוריסטים הורגים על המקום. הם לא יצאו משטח הנמל. יש לציין שבדרך כלל מתנהגים איתנו כים כמו עם בני אדם. רק המאמן יאובנציק גות ומדי יום עושה אימונים של כושר גופני. כשהגענו לגנואה, ערכה לנו הקהילה היהודית במקום קבלת פנים נהדרת. לקחו אותנו לסוורים בבתי הקברות וכל מיני מקומות יפים אחרים. האוכל כאן די טוב, חוץ מה מקרונים שמשגעים את כל החברה. עד לי נסיעה לצרפת אנו נוסעים לטייל קצת בי רביירה האיטלקית.

כאן בגנואה הורדנו לנו סופית על תוכי נית הסיוור, וזה צריך להיות מעניין. בצרפת נשחק שני משחקים, בבלגיה שלושה, בהו לנד אחד. חוץ מזה הבטיחו לנו משחק אחד בקפריסין; אבל אנחנו עוד די טוב, חוץ מה כדאי לשחק שם. מה נעשה אם הסקוטס לא ישלמו לנו?

במסלול אגודה מתפרקת

משחקי המבחן לקראת העליה לליגה הלאומית יחלו בשבת זו, בהשתתפות חמיש קבוצות ליגה א, שהיו מעורבות בשערי יות הליגה. נראה שמכבי רחובות לא תשתתף במשחקי המבחן, טענתה הרשמית של אגודה זו היא שמשחקי המבחן קיפחו אוי תה, כביכול. אולם הסיבה האמיתית לכך היא שמכבי רחובות עומדת בפני פירוק קבוצת הכדורגל שלה. מספר רב של שחינים עזב את הקבוצה ונכנס להסגר. נבחרת הכדורסל של החרשים-אלמים ניצחה באולימפיאדה השקטה במילנו את קבוצת הכדורסל השייצי, בשיעור 43:14, אחרי שקודם לכן הפסידה אצל הנבחרת האיטלי קית על חזון של 37:36. . . . קבוצת הכדורגל הבריטית המהוללת ארטנו חתמה על חוזה עם הפועל תל-אביב, לפיו תופיע בישראל בשלושה משחקים בחודש מאי. . . הפועל כפריסכא חשג את קבוצת הכדורגל שלה לקפריסין בעוד חודשיים. . . ג'וי בית-הדול, מאינה של מכבי תל-אביב לשעבר, ימשיך כנראה לחיות על הספורט. גירי הציע להתאחדות הכדורגל, ביחד עם עוד שותף, לפתוח מפעל הימורים על תוצאות משחקי הכדורגל, כי דימת זה הנהוג באירופה. הפרס הגדול ניתן לאדם בעל מספר הנחשפים הקרוב ביותר למציאות. 30% מההכנסות יוקדשו, לפי ההצעה, לפיתוח מפעלי ספורט.

כל וינה דיברה על הנצחון הישראלי. הי הדים הוינאים דאגו להפיץ את בשורת הנצחון בכל פינה. הקהילה היהודית הגיבה אף היא בספונסניות נהדרת. היא אירגנה סיור בעיר וסביבותיה לאנשי הצוות, ערכה קבלות פנים ומסיבות. בנות העיר ממש עסקו בציד בחורים ישראליים. בסיכום, הישג זה היה שחה יותר מכל תעמולה שהיא. כיום אין איש בוינה שאינו יודע על ישראל ועל נעריה, המיטיבים כה לשחק כדורגל.

כדורגלנים על הים

על תחילת מסעה של אלופת הי כדורגל הישראלי, הפועל תל-אביב, לשורת משחקים באירופה, כותב שייע גזר מנגואה שבאיתליה:

לכל בן אדם יש אהבת ויש אהבה ושונא אני אוהב ושונא הרבה דברים, אבל מה שאני אוהב וי שונא באופן פרטי זה לא מעניין אף אחד. בתור כדורגלן אני שונא שופטים רמאים, שחקנים שובעטים ברגי ליים, אימינים מעייפים, ופרידות לפני נסיעה לחוץ-לארץ.

כשפגשנו בבית הפועל בצפון תל-אביב עם כל התבילות, לקראת הנסיעה, חשבתי שעוד רגע אני לוקח את החפצים שלי וי חוזר הביתה. מאות מלחים באו להיפרד מאיתנו. רוב כדורגלני הפועל הם צעירים שלא נסעו אף פעם לחוץ-לארץ, וכל הי סבתות שלהם עם כל המשפחות באו להיפרד, כמו וצעקו כאילו לא יראי אותם עוד בחיים. כשסוף-סוף התחלנו לזוז, שמתי תי שאני יכול לנשום. אבל ברגע שהגענו לגמל חיפה התברר שטעיתי. שם כבר חיכו לנו כל אלה שפרדו בתל-אביב, עם עוד כמה מאות אוהדים מחיפה. ברחתי כמה שיותר מהר, עם עוד כמה כדורגלנים שאף אחד לא היה איכפת לו אם הוא נוסע או לא.

התחלנו לנחש באיזה אונייה ניסע. מישהו העביר שמועה שרק מחציתנו יעלו על הי אונייה, מפני שאין מקומות. החלטנו לקרוא מהר לחביקו, כדי שיקח אותנו בסירה שלו העוגנת כנמל. השמחה האמיתית החלה רק באונייה עצמה. מה הפלגנו באונייה חיפה קיבלנו מקימות במחלקה השלישית, בבטן אונייה. איך ש ירדנו לתא, היה נדמה לנו שאנחנו נמי צאים ברחוב מאה שערים, בבית המרחץ. חודרוב הציע שנחאמן על הסיפון ונכניס כדורים בכוחנו לתוך התאים של המחלקה הראשונה, כדי שהנוסעים יברחו.

היין יענה את הכל. למולם של הי נוסעים ושל האונייה, מיד אחרי שיצאנו לים הגדול הזמין אותנו רבי-החובל לפגישת הי כרות. הצעירים בקבוצה חשבו שרבי-חובל זה כמו ראש ממשלה, והתחילו ללביש את החליפות שקנו לצממם. אבל עלי זה לא עושה רושם; כבר נפגשתי עם אנשים חשרים, רבי-חובל, ששמו מאסטר שייגמן, אמר לנו שלום והסתכל עלינו כאילו הוא רוצה להגיד שהספינה הולכת לטבוע. במקום

הרופא החיפאי ד"ר ספירו כמטפלת לידם, השתוקקה לעבור את הגבול לירדן, לפגוש את אהובה. עמורי החליט לצלה למסירה וידועת לנספח הצבאי הסורי בירדן. בעזרת ערבי שעבד בקונסוליה האמריקאית בירושלים, עברה נאיפה את הגבול בבית-צפפה, נעצרה עלידי שלטונות ירדן, אלה לא האמינו לה, החזירוה לישראל. עתונאים זרזים קפצו על המציאה, תיארו את נאיפה כרקדנית בטן, כשחקנית בלהקת מועדון האחוה הנוצרית — שכלל אין לו להקה דרמטית ואינו מאדנ בח רות בקרב — כמשוררת שכתבה שירי שטנה נגד מדינת ישראל. לכל התיאורים האלה לא היתה שום אחיזה במציאות.

מתחת לדמות המתוארת של מאטה הארי הישראלית, התתרה ערביה קטנה ומבולבלת, שנקלעה אל רשת ריגול אויבת, שספק רב אם הבינה את משמעותה.

כל ישראל

מועדונים לכר

אחרי שמפא"ר רכשה את קפה פילץ בתל-אביב במחיר 100 אלף ל"י, לשם הקמת מועדון לאינטליגנטים, ושכרה את קפה בוסתן במחיר 60 אלף ל"י לשם הפיכתו למועדון לצעירים, היא עומדת לרכוש מועדון שלישי בצפון תל-אביב לסוחרים, כחלק מתוכנית להוציא מיליון ו-100 אלף ל"י להקמת מועדונים. שאר מפלגות הפועלים עומדות אף הן להוציא את כספן על רכישת מועדונים בדומה לאלה של מפא"ר. . . ג'וי נישא כושאות חריש, המיועד הן להסעת משאות והן להובלת אנשים, הוא מוצר חדש שיורכב במפעלי קיור פריזר בחיפה. . . מספנה לבנין אניות ננפח קטן כנמל חיפה עומדת לבנות חברה משירי תפה, שהוקמה עלידי שהם וטול-לבונה.

תזכיר

הפרקליטים ואשמים

פרשת הריגתם של שני הילדים הרעביים בכפר ערב-אסוואד בשעת אימיני צה"ל (העונש הזה 1034) שימשה השבוע נושא לפנית סיעת הצינונים הכלליים בכנסת אל יו"ר ועדת החוק והבטחון, לכינוסה הדחוף של הוועדה, כדי לברר את נסיבות המקרה ולהעמיד את האחראים לדין. . . . הנתבע הרכיבני במשפט עמוס בן-גורן יתן נגד שורת המתנדבים ערער השבוע גם הוא על פסק הדין של בית-המשפט המחוזי, כפי שעשו זאת שלושת הנתבעים האחרים העולם הזה (1037). ד"ר שלמה סימנוניץ היאש את ערעורו בנפרד, בעזרתו של עורך הערעור, אחרי שלסימנוניץ לא היו אמצעים כספיים להמשיך ולשלם לפרקליטו הקודם, שלמה תוסי-כהן. . . שתי האגודות החיפאיות ליידיות ישראל-צרפת, שעל מל-חמתן סיפר העולם הזה (1035) לפני שר שה שבועות, הגבירו השבוע את מלחמתן, כשהן מאשימות אחת את השניה במעשים פליליים. גם עורך-הדין גורביץ וגם עורך-הדין לביה, ראשי האגודות, איימו במשפט דיבה, האחד על השני.

מרגלת נאיפה לזרועות המאהב